

Redaktionell kommentar

Detta nummer innehåller tre artiklar, där två riktar sig till läsning av skönlitteratur med elever i låg och mellanstadiet och den tredje handlar om teater på gymnasieskolans estetiska program. Medan de två första artiklarna behandlar ett snarlikt innehåll kan den tredje uppfattas handla om något helt annat. Det finns i ForskULs syfte och vision inget krav på att de artiklar som publiceras i samma nummer ska vara tematiskt eller innehållsligt samstämmiga (förutom temanummer) men som redaktör slås jag ändå av att detta nummers tre artiklar har gemensamma beröringspunkter även om så väl ämne som skolform skiljer dem åt.

Den första artikeln *”Den här föräldern smörjer tant Mittiprick litegrann” – integrerat läsande och skrivande under ett litteraturarbete i årskurs 3*, är skriven av **Robert Walldén** och handlar om en integrerad läs- och skrivundervisning där eleverna kreativt och kritiskt bearbetar en text. *Tant Mittiprick* av Betty MacDonald (1948) är en klassisk sagobok som litterärt bygger på fantasifulla och lite kusliga inslag. Ett av resultaten visar hur eleverna genom samtalet under högläsningen kan utveckla en förståelse för bokens typiska drag som de sedan kan ta med sig i ett reflekterat skrivande.

Den andra artikeln har titeln *Rikta blicken mot texten* och är skriven av **Cecilia Rosenbaum, Ulla Runesson Kempe** och **Anette Svensson**. Artikel som bygger på en intervenerande studie har fokus på att identifiera vad i en undervisning som gör det lättare för mellanstadieelever att i texten hitta sådant som säger något om huvudkaraktären i *Draken med de röda ögonen* (av Astrid Lindgren, 1980).

I den tredje artikeln: *Förmågan att kunna samspela – en studie gällande teaterkunskande på gymnasiet* riktar **Pernilla Ahlstrand** fokus på elevers erfarenhet av att samspela i ämnet teater på det estetiska programmets teaterinriktning. Ahlstrand studerar med hjälp av en fenomenografisk analys elevers erfarenhet av att ”samtala” med kroppen genom att spegla andras uttryck i sin egen kropp.

Vid läsningen av dessa artiklar noterar jag att alla tre behandlar ett innehåll som berör elevers vidgade förståelse för kulturella uttrycksformer. Skönlitteratur och teater förväntas förutom sitt egenvärde bidra till elevernas språkutveckling, identi-

tetsutveckling samt förståelse för omvärlden. Författarna visar på betydelsen av en noggrant planerad undervisning, där eleverna får stöd för att utforska sagobokens och gestaltningens budskap och uttrycksformer. Vidare framgår att det går att i undervisningen göra det möjligt för eleverna att gå in i ett innehållsligt budskap via text eller gestaltningar. Den gemensamma beröringspunkten mellan de tre artiklarna är inte kanske inte alls så svår att argumentera för: känslor, tolkningar och urskiljande av andras perspektiv.

Inger Eriksson
redaktör

